

การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ศิลคดีลลิต 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus The Development of Learning Outcomes in 7 Sacraments of Eighth Grade Students Taught by Team Game Tournament (TGT) Together with KWL-Plus Technique

ทัศนาวา ปากน้ำ*

Tasana Chaopaknam

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย**

Siriwan Vanichwatanavorachai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง ศิลคดีลลิต 7 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus 2) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอัสสัมชัญที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการเรียนรู้ เรื่อง ศิลคดีลลิต 7 ประการโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากที่สุดคือการร่วมมือกันระบุประเด็นและสาระสำคัญ และพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้ายคือการยกย่องให้กำลังใจ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ด้านที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม

คำสำคัญ: ผลการเรียนรู้ เรื่อง ศิลคดีลลิต 7 ประการ/ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT)/ เทคนิคKWL-Plus

* นักศึกษาปริญญาโทสาขาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were to 1) compare students' learning outcomes in 7 sacraments before and after being taught by team game tournament (TGT) together with KWL-Plus, 2) study students' group work behaviors, and 3) investigate the students' opinions toward the instruction with team game tournament together with KWL-Plus. The sample consisted of 35 eighth-grade students at Annalai School during the academic year 2012.

The research findings were as follow :

1. The learning outcomes in 7 sacraments of the eighth-grade students before and after being taught by team game tournament (TGT) together with KWL-Plus technique were statistically significant higher than before being taught at .01 level.
2. The student's group work behaviors taught by team game tournament together with KWL-Plus technique were at a high performance level.
3. The student's opinions toward the instruction with team game tournament together with KWL-Plus technique were at a high agreement level.

Keywords: Learning Outcomes in Sacraments/ Team Game Tournament/ KWL-Plus Technique

บทนำ

ตามนโยบายปฏิบัติงานของแผนแม่บททิศทางการอภิบาลคริสตศักราช 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ข้อ 42 (สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย, 2553: 39) ได้กล่าวเน้นว่า สถานศึกษาคาทอลิกได้รับการปฏิรูปจริงจังและเปิดใจให้เป็นสนามแห่งการอบรมและเป็นฐานแห่งการประกาศข่าวดีในบริบทของสังคมไทย โดยการสร้างอัตลักษณ์ของการศึกษาอบรมในสถานศึกษาคาทอลิกให้เด่นชัด และมีเอกภาพ จนกระทั่งทุกคนที่เข้ามามีส่วนในการศึกษาอบรมแบบคาทอลิกได้ซึมซับคุณค่าของพระวรสารจนปรากฏในการดำเนินชีวิต ต้องทำให้คุณค่าของพระวรสาร ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม จิตอาสาและชีวิตภาวนา อยู่ในบรรยากาศการเรียนการสอนในทุกกิจกรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนรู้จักรักและรับใช้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น เสริมสร้างสังคมที่ดีงาม และเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า

ประโยชน์ส่วนตน ศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิกมีการจัดการศึกษาเพื่อช่วยพัฒนาเด็ก และเยาวชนมาช้านาน เพื่อให้เป็นอนาคตที่ดีมีคุณภาพ ด้วยการอบรมหล่อหลอมคุณธรรมในหลักศาสนา โดยตระหนักถึงสภาพการพัฒนาในสังคมยุคปัจจุบัน ทำนองเดียวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวไว้ในวิสัยทัศน์ว่ามุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพในโครงสร้างของหลักสูตรได้

กำหนดสาระการเรียนรู้กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรมมาตรฐาน ส 1.1 รู้และเข้าใจประวัติความสำคัญศาสนา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่นมีศรัทธาที่ต้องยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และมาตรฐาน ส 1.2 เข้าใจตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดีและธำรงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ กล่าวคือนอกจากจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้แล้วยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมมีค่านิยมที่พึงประสงค์รวมทั้งได้แสดงบทบาทและความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองต่อผู้อื่นและต่อสภาพแวดล้อมทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ให้นักเรียนเป็นผู้มีสมรรถภาพในทุกด้านจึงควรได้รับการส่งเสริมให้มากขึ้น ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น เพื่อไปสู่การแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหา และครูผู้สอนจะพัฒนาให้ผู้เรียนแต่ละคนเกิดการพัฒนาด้านการคิดโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ที่แท้จริง ครูจึงควรปรับปรุงพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอน และผู้เรียนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนซึ่งวิธีการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญมีอยู่มากมาย เช่น กระบวนการกลุ่ม การเรียนแบบร่วมมือศูนย์การเรียน เป็นต้น

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีในสาขาวิชาการต่างๆ ได้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีบทบาทในวิถีชีวิตและสังคมไทย กล่าวคือ เกิดอำนาจนิยมวัตถุนิยมในสังคมไทย ทำให้สังคมไทยต้องพัฒนา

ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงพร้อมกับทำให้สังคมนั้นได้มุ่งเน้นทางด้านวัตถุเพียงอย่างเดียว จึงทำให้คนไทยขาดคุณธรรมทางด้านจิตใจ ห่างจากศรัทธาความเชื่อในศาสนา ซึ่งเคยเป็นหลักในการดำรงชีวิตทำให้เกิดภาวะเสื่อมทรามทางศีลธรรมและจริยธรรมเป็นอย่างมาก การศึกษาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ใช้ในการถ่ายทอดวัฒนธรรม เป็นการพัฒนาความสามารถ ทักษะคิดพฤติกรรม และค่านิยม หรือคุณธรรม เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคมโดยกระบวนการต่างๆ (กาญจนา คุณารักษ์, 2540: 43) การศึกษามุ่งหมายที่จะเตรียมบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมผู้ถ่ายทอดวัฒนธรรม คือ ผู้สอน วิธีหนึ่งที่ใช้ในการจัดการศึกษาคือการสอน บรูเนอร์ (Bruner อ้างถึงใน อนุชิต กลั่นประยูร, 2545: 1) ได้ให้แนวคิดด้านการสอนไว้ มีสาระสำคัญดังนี้ คือ การสอนนั้นจะต้องเป็นการให้นักเรียนได้เริ่มจากประสบการณ์ตรงไปสู่ประสบการณ์ผ่านรูปภาพ การเรียนจะง่ายขึ้นถ้าเป็นไปตามลำดับจากประสบการณ์จริงไปสู่ประสบการณ์ผ่านสื่อ ซึ่งช่วยให้เกิดการถ่ายทอดสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นระบบการสอนที่สมบูรณ์จะต้องประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ผู้สอน นักเรียน เนื้อหา สื่อ และการประเมินผล (สุโชติ ดาวสุโข และสาโรจน์ แฟงยัง, 2535: 11) จากองค์ประกอบทั้ง 5 ของระบบการสอน จะเห็นว่าสื่อเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะประสบความสำเร็จได้ด้วยการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมทั้งนี้เพราะสื่อช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุจุดหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการติดตามผลการใช้หลักสูตรวิชาคริสต์ศาสนา ในโรงเรียนคาทอลิก ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้เพิ่มเติมให้วิชาคริสต์ศาสนาเป็นวิชาเลือกเสรี ในกลุ่มวิชา สังคมศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม ตั้งแต่ปี 2536 จนถึงปัจจุบัน พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาคริสตศาสนา มีหลายประการ สรุปได้ดังนี้ คือ (1) ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมของศาสนาคริสต์ ครูสอนแบบบรรยาย มุ่งการท่องจำมากกว่าการวิเคราะห์และขาดการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างกระจ่างได้ เพราะครูมีความรู้ทางคริสตศาสนาไม่ดีพอ จึงส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชานี้เป็นอย่างมาก (2) เนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนยากเกินไปและลึกซึ้งเกินกว่าที่ผู้สอนจะนำไปถ่ายทอดได้ (3) สื่อการสอนต่างๆ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยเฉพาะหนังสือ หรือตำราเรียนในแต่ละรายวิชาไม่สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ ซึ่งสื่อการสอนนั้นว่ามีบทบาทสำคัญมากในการส่งเสริม การถ่ายทอดความรู้ให้มีประสิทธิภาพเพราะจะช่วยให้ให้นักเรียนเข้าในบทเรียนได้ดีและรวดเร็ว ช่วยให้เกิดความคิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นแนวทางให้การเรียนการสอนได้ผลตามเป้าหมาย (4) นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาคริสตศาสนาว่าส่วนใหญ่คิดว่า เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่ให้ความสนใจ เพราะไม่สามารถมองเห็นแนวทางที่จะทำให้ เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การเรียนการสอนจึงไม่บังเกิดผล (5) ด้านการบริหาร โรงเรียนบางแห่งขาดความเข้าใจในวิชานี้ ทำให้จัดครูเข้าสอนไม่เหมาะสม โดยไม่เห็นความสำคัญและคิดว่าวิชาคริสตศาสนาเป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น (อ้างถึงใน กมลลา สุริยพงศ์ประไพ, 2546: 9)

ปัญหาเหล่านี้ทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาคริสตศาสนาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคริสตศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอรรณาลัย ปีการศึกษา 2552 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคริสตศาสนาที่เป็นระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนอรรณาลัยต่ำกว่านโยบายที่โรงเรียนกำหนดไว้ โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ส 22202 คริสตศาสนา ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.25 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในเป้าหมายของโรงเรียน ที่กำหนดว่านักเรียนจะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคริสตศาสนา ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป โดยเฉลี่ยร้อยละ 75 เมื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นได้มีการประชุมครูผู้สอนในวิชาคริสตศาสนาของโรงเรียนอรรณาลัย เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ข้อสอบปลายภาค พบว่าผลการเรียนรู้ที่มีปัญหา คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในวิชาคริสตศาสนาว่านักเรียนควรได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และได้ประโยชน์สูงสุดนั้นผู้สอนจำเป็นต้องนำกิจกรรมที่หลากหลายมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ตรงในการสอนวิชาคริสตศาสนา และเพื่อนครูที่สอนวิชาคริสตศาสนาในโรงเรียน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 5 ผู้วิจัยได้พิจารณาว่าปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการที่ผู้สอนยังไม่ใช้วิธีการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้การอธิบายไม่มีเทคนิควิธีการที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนขาดความเข้าใจในบทเรียน นักเรียนขาดความร่วมมือกันในการทำงาน ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน สาเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนวิชาคริสตศาสนา และจากการประชุมฝ่ายจิตตาคิบาลอย่างไม่เป็นทางการในเรื่องปัญหาในการสอนคริสตศาสนา พบว่า นักเรียนที่เรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ ไม่มีพื้นความรู้เดิมในวิชาคริสตศาสนา และเนื้อหาที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์

ในการเรียนต่ำหรือเป็นปัญหาเป็นเนื้อหาในเรื่อง ศิลคดีลีท 7 ประการ ปัญหาเหล่านี้สืบเนื่องกันมาตลอดพบว่า ควรจะต้องหาวิธีแก้ไข โดยที่ครูผู้สอนต้องแสวงหาวิธีสอนแบบต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนวิชาดังกล่าว จึงทำการศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนต่างๆ ที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาตนเอง ผู้วิจัยได้ศึกษาและพบว่าวิธีสอนแบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) เทคนิค TGT และเทคนิคการสอนแบบ KWL-Plus เป็นวิธีสอนที่สามารถช่วยแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในรายวิชาคริสตศาสนาของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ ซึ่งวิธีสอนในแบบดังกล่าวเป็นวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ดังแนวคิดของจอห์นสันและคนอื่นๆ (Johnson and Others, 1984: 115) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือกัน มีผลดีกับนักเรียนและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในสังคม กล่าวคือ 1) นักเรียนที่เข้าใจคำสอนของครูจะสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้เข้าใจมากขึ้น 2) นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟังจะเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น 3) นักเรียนพยายามช่วยเหลือกัน เพราะครุคิดคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่ม 4) นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะสังคม รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฎิมา ธิกุลวงษ์ (2548: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค TGT มีผลการเรียนรู้สูงขึ้น และจากผลงานวิจัยของวิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์ (2547: บทคัดย่อ) และ อารณพร พงษ์สวัสดิ์ (2550: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีทักษะการอ่านสูงขึ้น รวมทั้งนักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคดังกล่าว

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงขึ้น นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ หรือการสอนตามแนวคู่มือครู และยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรัก สามัคคีกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

จากสภาพปัญหาและข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทดลองเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง ศิลคดีลีท 7 ประการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค TGT ร่วมกับ เทคนิค KWL-Plus ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาคริสตศาสนาในเนื้อหาอื่นๆ ต่อไป

คำถามในการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ เรื่อง ศิลคดีลีท 7 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับใด
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ในเรื่องบรรยากาศในชั้นเรียน การจัดการเรียนรู้ประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง ศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL- Plus

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

สมมติฐานของการวิจัย

ผลการเรียนรู้เรื่อง ศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL- Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอรรณาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 92 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอรรณาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ที่

ได้มาด้วยวิธีการสุ่มห้องเรียนโดยการจับสลากห้องเรียน มา 1 ห้องเรียน ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวนนักเรียน 35 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.2.1 ผลการเรียนรู้เรื่อง ศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2.2 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

2.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เรื่อง ศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ จำนวน 3 แผน รวม 7 ชั่วโมง ตามสาระการเรียนรู้ โดยแผนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ หัวข้อเรื่อง สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แบบประเมิน และแบบสังเกตพฤติกรรม

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง ศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยสลับข้อ สลับตัวเลือก กำหนดให้ค่าคะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ

3. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ซึ่งสังเกตโดยครู ประเมินในด้าน การถาม – ตอบและ แสดงความคิดเห็น การยอมรับฟังความคิดเห็น

เพื่อน การยกย่องให้กำลังใจและสนับสนุนเพื่อน และการร่วมมือกันสรุปประเด็นและสาระสำคัญ ซึ่งเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมตามความถี่และแปลงเป็นคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด 4 รายการ

4. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus จำนวน 15 ข้อ ซึ่งถามในประเด็น 1) บรรยากาศในการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ข้อ 3) ประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC)

2. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ไปวิเคราะห์โดยดำเนินการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้ (Pre-Test) และหลังจัดการเรียนรู้ (Post-Test) โดยใช้สถิติค่าที (t-test) แบบ Dependent

3. การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับใช้สูตร KR-20 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ

4. การวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะสรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง ศิลคดีลลิตี 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้เรื่อง ศิลคดีลลิตี 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

2. ผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนซึ่งประเมินโดยผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีการปฏิบัติมากอันดับ 1 คือ การร่วมมือกันสรุปประเด็นและสาระสำคัญ รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและการรับฟังความคิดเห็น การยกย่องให้กำลังใจให้กำลังใจกันและกัน การชม การกระตุ้นให้เพื่อนตอบและแสดงความคิดเห็น มีการปฏิบัติเป็นในระดับปานกลางเหมือนกันแต่ต่ำกว่าด้านอื่นๆ

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง ศิลคดีลลิตี 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นอันดับสุดท้าย

อภิปรายผล

ผลการเรียนรู้ เรื่อง ศีลศัคดีลัทธิ 7 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ ศีลศัคดีลัทธิ 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยนักเรียนมีผลการเรียนรู้ หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึก ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่นำมาใช้ร่วมกับ การเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในด้านของนักเรียน นักเรียนได้ร่วมกันเรียน สร้างความรู้ใหม่ และเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ นอกจากนี้ยังมีการสอบท้ายบทเรียนแบบรายบุคคล มีการประเมินผลงานกลุ่ม และให้รางวัลกลุ่มที่ได้ระดับการพัฒนากลุ่มยอดเยี่ยม และกลุ่มเก่งมาก เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้นักเรียนกลุ่มอื่นพยายามพัฒนาด้านเองให้ดีขึ้น การที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกคิดด้วยตัวเอง และได้รับคำแนะนำจากครูอย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนมีอิสระในการคิดด้วยตนเอง และเกิดความภาคภูมิใจ เมื่อประสบความสำเร็จและเกิดเป็นแรงจูงใจในการเรียนต่อไป โดยที่ครูจะเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ อารยา กล้าหาญ (2545: บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มีทักษะการทำงานกลุ่ม ทั้ง 4 ด้าน คือ การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ซึ่งกันและกัน การพูดจาสื่อสาร สื่อความหมาย การช่วยเหลือสนับสนุน ให้กำลังใจ ยกย่อง ชมเชย และการขจัดความขัดแย้งสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือกัน

เรียนรู้ เข้าใจวิธีการทำงานกลุ่มมากขึ้น มีการทดสอบการมอบรางวัลทำให้ตั้งใจเรียน และบloom (Bloom, 1976: 4) ที่กล่าวว่า วิธีจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นวิธีการเรียนการสอนที่ได้ผลดีกว่าการอธิบายสาธิตแสดงกฎหรือสูตรและวิธีอื่นๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้นซึ่งบloom และคณะ (Bloom, et al., 1972) ยังได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า เนื้อหาสาระเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ อีกนัยหนึ่งของการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสนใจและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี มีความสนุกสนานในการทำกิจกรรม จะส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนได้ ครูยังคงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ โดยมีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือและนำผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2543: 3) ซึ่งกล่าวว่า บทบาทของผู้สอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า ควรเน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหาโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ดังนี้ 1) กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน 2) ให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลใหม่โดยการแสวงหารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง 3) ให้ผู้เรียนได้ศึกษา วิเคราะห์ ทำความเข้าใจข้อมูลโดยใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ และ 4) ให้ผู้เรียนสรุปความรู้ที่ได้ด้วยตนเองและแสดงออกถึงสิ่งที่ค้นพบด้วยวิธีการต่างๆ

2. ผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ เรื่อง ศีลศัคดีลัทธิ 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ประเมินโดยครู โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการเรียนรู้ร่วมกันทำให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความ

สำคัญและความรับผิดชอบของตนเองเพื่อช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จ อีกทั้งครูมีการกระตุ้นติดตามดูแลให้นักเรียนให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เห็นอกเห็นใจกัน ให้ออกมาแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อกลุ่ม และยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของสลาบิน (Slavin, 1990 อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี, 2550: 102) ได้กล่าวว่า การให้ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4-6 คน จะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ภูมิใจในตนเอง ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม ช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดี ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น สร้างความมั่นใจในตนเอง และรู้คุณค่าของตนเองมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่า พฤติกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเป็นอันดับ 1 คือ การร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติตามกิจกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน มีการปรึกษาหารือและช่วยเหลือกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนร่วมกัน และเนื่องจากภายในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักเรียนมีการช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยมีคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเป็นแรงจูงใจให้สมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ การทำให้คะแนนกลุ่มเพิ่มขึ้นต้องมาจากการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของวัชราน เล่าเรียนดี (2550: 102 - 103) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกัน การยอมรับเพื่อนร่วมงาน และลดการแข่งขันเป็นรายบุคคล และการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างจริงจังของสมาชิกกลุ่มทุกคน เป็นการมุ่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคมและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ช่วยเหลือพึ่งพาและกันซึ่งกันและกันจนงานบรรลุผลสำเร็จ ส่วนพฤติกรรมกาพูดให้กำลังใจกันและกัน

การชม การกระตุ้นให้เพื่อนตอบและแสดง มีรายละเอียดดังนี้

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นอันดับแรก คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม และเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้ายคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาและลงมือปฏิบัติจริงได้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและการที่นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้ทำให้มีโอกาสช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อน เมื่อมีข้อสงสัยก็สามารถซักถามปัญหากันอย่างอิสระ และนักเรียนที่เรียนอ่อนก็สามารถเรียนรู้ได้จากการช่วยสอนทั้งจากเพื่อนและครูบรรยากาศ การเรียนเป็นกันเองไม่เคร่งเครียดทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ สรุศักดิ์ หลาบมาลา (2531: 5) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือสมาชิกในกลุ่มต้องพึ่งพาและยอมรับความช่วยเหลือจากนักเรียนที่เก่งเพราะผลการสอบคิดเป็นคะแนนกลุ่ม จึงทำให้คนอื่น เห็นว่านักเรียนที่เก่งเป็นความหวัง ต่างกับการเรียนแบบอื่นที่ทำให้คนอื่นคิดว่านักเรียนที่เก่งไม่ได้ช่วยเหลือพวกเขา ทำให้นักเรียนที่เก่งมีปัญหาทางสังคม

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากอันดับ 1 คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ทำให้นักเรียนได้รับรู้ผลการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยทำให้ผู้เรียนได้ซักถามปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดความ

เห็นอกเห็นใจกัน และเกิดความเข้าใจระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัยก็จะปรึกษากันภายในกลุ่มและช่วยเหลือกันและกันในการแก้ปัญหาต่างๆ นักเรียนที่เรียนเก่งภายในกลุ่มจะคอยช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อนซึ่งส่งผลให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีความสุขในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของปฏิมา ธิกุลวงษ์ (2548: 35) พูนศรี อาภรณ์รัตน์ (2548: 82) และเสาวภาคย์ เศรษฐศักดิ์ศิริ (2549: 33) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณกลุ่มละ 4 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่แตกต่างกันทั้งเพศ และความสามารถในการเรียนที่ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนโดยสมาชิกภายในกลุ่มทุกคนร่วมมือร่วมใจกันเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ทำให้เกิดผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการอยู่ร่วมกันทางสังคมของผู้เรียน

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ที่นักเรียนเห็นด้วยมากในทุกประเด็น ซึ่งประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากอันดับ 1 คือ นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากร่วมกิจกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนต้องทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งสมาชิกแต่ละคนไม่ใช่เพื่อนสนิท ในระยะแรกจะไม่ค่อยคุ้นเคยกันมากนักแต่การเรียนแบบร่วมมือแต่ละกลุ่มจะต้องมีคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งให้ความช่วยเหลือกับนักเรียนที่เรียนอ่อน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญจึงกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มซึ่งสมาชิกทุกคนจะต้องร่วมมือกันทำให้เกิดความสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของสุรพล พยอมแย้ม (2544: 103) ที่กล่าวว่า

การเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดี หรือการมีเพื่อนเพื่อการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนแต่ละคนตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มให้ประโยชน์ที่เกิดขึ้น และรู้จักที่จะช่วยเหลือเพื่อนๆ โดยเฉพาะด้านการเรียนและต้องจัดบรรยากาศให้ผู้ทำกิจกรรมมากที่สุด

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากอันดับ 1 คือ นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากร่วมกิจกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแต่ละกลุ่มมีนักเรียนความสามารถซึ่งมีทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักเรียนที่เรียนเก่งไม่ได้ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มอย่างแท้จริง นักเรียนที่เรียนอ่อนไม่ยอมถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน และในการปฏิบัติกิจกรรมบางครั้งนักเรียนเก่งจะมีความมั่นใจในตนเองสูงไม่ค่อยยอมรับฟังเพื่อนที่อ่อนกว่าโดยตนเองแสดงความคิดเห็นคนเดียว แต่เมื่อนักเรียนเห็นถึงผลงานของกลุ่มที่เกิดจากความไม่ร่วมมือกัน นักเรียนจะเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจอยซ์และเวล (Joyce and Weil, 1986 อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี, 2550: 102) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา โดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือและแนะนำเกี่ยวกับการเรียนซึ่งกันและกัน เพราะผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกัน สามารถสื่อสารกันได้ง่ายและเข้าใจง่ายกว่าที่ครูสอน และในด้านครูผู้สอน ทำให้ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และสามารถที่จะวัดผลนักเรียนได้ตรงตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ศิลคดีลีท 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus หลังจัดการเรียนรู้มีผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ดังนั้นสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ไปใช้ในการสอนสาระการเรียนรู้คริสตศาสนา

2. จากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน พบว่า ด้านการพูดให้กำลังใจกันและกัน เช่น การชมเชย การกระตุ้นให้เพื่อนตอบและแสดงความคิดเห็น มีการปฏิบัติน้อยกว่าด้านอื่น ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนควรส่งเสริม สนับสนุน และกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนเห็นความสำคัญของการช่วยเหลือกัน และให้กำลังใจเพื่อนสมาชิกในกลุ่มโดยการพูดชมเชย ยกย่องให้กำลังใจซึ่งกันและกันให้มากขึ้น และครูควรจัดกลุ่มนักเรียนโดยจัดให้นักเรียนเปลี่ยนกลุ่มให้บ่อยครั้งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ส่งผลให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การมีน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความสามัคคี ดังนั้น ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนโดยตรง

2. ควรมีการพัฒนาผลการเรียนรู้ในวิชาคริสตศาสนา เนื้อหาเรื่อง พระบัญญัติ 10 ประการ และมหาบุญลาก 8 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus

3. จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ควรจะพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง ศิลคดีลีท 7 ประการ โดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับ KWL-Plus ในวิชาคริสตศาสนา ในระดับชั้นอื่นๆ ซึ่งมีระดับเนื้อหาที่ซับซ้อนขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลลา สุริยพงศ์ประไพ. (2546). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง ปาเลสไตน์ มาตุภูมิของพระเยซูเจ้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). การออกแบบการเรียนการสอน. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปฎิมา ธิกุลวงษ์. (2548). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่อง ทศนิยม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค TGT และวิธีสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พูนศรี อารณรัตน์. (2548). การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและการสื่อสารคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ร่วมกับเทคนิค KWDL. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณวิศา หนูเจริญ. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือกันและการสอนตามแนวคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2550). เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). “ปฏิรูปการเรียนรู้: ผู้เรียนสำคัญที่สุด สูตรสำเร็จ หรือกระบวนการ.” สารปฏิรูป 3, 28 (กรกฎาคม 2543): 12.
- วิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ลินดา พัฒนมาศ. (2550). การพัฒนาผลการเรียนรู้ วิชางานบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนรู้ร่วมกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย. (2553). แผนอภิปาล คริสตศักราช 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.
- สุรพล พยอมแย้ม. (2544). พื้นฐานทางจิตวิทยาเพื่อการศึกษา. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรศักดิ์ หลาบลมาลา. (2531). “การเรียนการสอนแบบร่วมมือ.” วิทยจารย์. 6 ,75 (กุมภาพันธ์): 4.
- สุโชติ ดาวสุโข และสาโรจน์ แพ่งยัง. (2535). สื่อการสอน, คู่มือการสอน. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสาวภาคย์ เศรษฐศักดิ์ศิริ. (2549). การศึกษาผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) และเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อนุชิต กลั่นประยูร. (2545). การพัฒนาสื่อการสอนวิชาสังคมศึกษาด้วยโปรแกรม Microsoft Powerpoint เรื่องภูมิศาสตร์กายภาพภาคตะวันตกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารณพรพรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อารยา กล้าหาญ. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
หน่วยการเรียนรู้การปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบ
ร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Bloom, B.S. et al. (1972). Taxonomy of education objectives. **The Classification of Education
Goals, Hand Book I : Cognitive domain**. New York: David Mckay.

Bloom, B.S. (1976). **Human Characteristics and School Learning**. New York : McGraw-Hill.

Johnson, David W. and others. (1984). **Circle of learning : Cooperation in the Classroom**.
Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development.